

انجمن تصویرگران کتاب کودک دو سالانه شد

o نگار پدram

در مردادماه امسال، به بهانه انتشار کتاب سال تصویرگران توسط انجمن تصویرگران کتاب کودک و نوجوان، نمایشگاهی با عنوان «تا دو سالانه ششم» برگزار شد. در این نمایشگاه، سه نشست با این موضوعها برگزار شد: «حرفه تصویرسازی، نگرانی‌های تصویرسازی»، «راه‌های جهانی شدن، نقد تصویرسازی امروز ایران»، «کودک و نوجوان، مخاطبان ما کیستند؟»

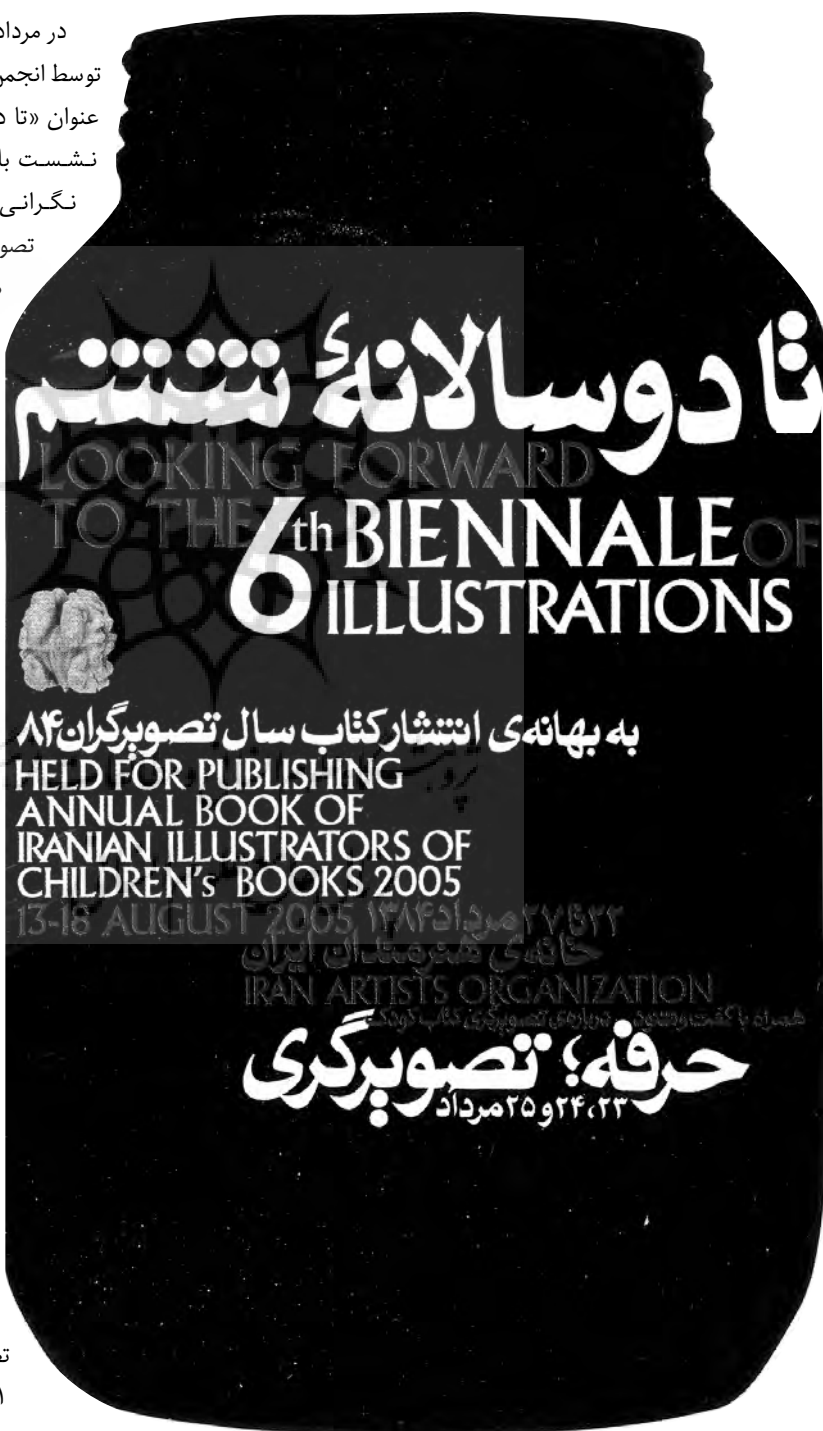
گفتنی است که در کتاب سال تصویرگران، آثار ۱۶۰ تصویرگر عضو انجمن، توسط بهزاد غریب‌پور، محمدرضا دادگر، کریم نصر، محمودرضا بهمن-پور، کیانوش غریب‌پور و محمدعلی بنی‌اسدی انتخاب شده و در ۴۱۲ صفحه به چاپ رسیده است. یکی دیگر از برنامه‌های انجمن تصویرگران، انتخاب اعضای دومین هیأت مدیره این انجمن، برای دو سال آینده بود. به این ترتیب، انجمن فرهنگی، هنری و غیر دولتی تصویرگران کتاب که متشکل از مصوران، طراحان و تولیدکنندگان تصویری کتاب کودک است، وارد سومین سال فعالیت خود شد.

اهداف انجمن:

انجمن فرهنگی و هنری تصویرگران، در سال ۱۳۸۲، با هدف ارتقای کیفیت آثار تصویری و کارایی مصوران و دست‌اندرکاران کتاب کودک و هم‌چنین توسعه و گسترش این فعالیت، به منظور دستیابی به آثار برگزیده و ارزنده ملی و نیز فراهم کردن شرایط مطلوب شغلی و حرفه‌ای و تأمین اجتماعی و دفاع از حقوق تصویرگران، تأسیس شد.

وظایف:

براساس اساسنامه انجمن فرهنگی و هنری تصویرگران، وظایف انجمن عبارت است از:
(۱) تلاش برای دفاع از حقوق اعضا و استیفای حقوق

فریده شهبازی:

من آرزو می‌کنم که با در کنار هم
قرار گرفتن تصویرگران،
بتوانیم این حرفه را از حالت
حرفه درجه دوم درآوریم.
فکر می‌کنم انرژی این کار در
همه اعضا به طور بالقوه وجود دارد
و تنها باید خودشان را باور کنند،
فعالیتشان را جدی بگیرند و
وارد عمل شوند

اعضای هیأت مدیره آن را فریده شهبازی، فرشید شفیعی، کیانوش غریب‌پور، محمدرضا دادگر و محمد مهدی طباطبایی تشکیل می‌دهند. هدی حدادی نیز به عنوان بازرس، با هیأت مدیره همکاری می‌کند. اعضای هیأت مدیره قبل شامل فریده شهبازی، فرشید شفیعی، محمدعلی بنی‌اسدی، عطیه مرکزی و ابوالفضل همتی آهویی و بازرس محمد مهدی طباطبایی بود.

انتخابات دومین دوره هیأت مدیره انجمن، بهانه‌ای است برای بررسی و نقد فعالیت‌های گذشته انجمن و انتظارات اعضای آن.

محمدعلی بنی‌اسدی

محمدعلی بنی‌اسدی، یکی از اعضای هیأت مؤسس انجمن تصویرگران کتاب کودک، ضمن بیان فعالیت‌های این انجمن، به امکانات محدود آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «ابتدا همه چیز ذهنی و در واقع تخیلی بود. ما مجبور بودیم درباره امکاناتی که وجود نداشت، فکر کنیم. وقتی اجرای کارها را شروع کردیم، با مشکلات زیادی روبه‌رو شدیم و دیدیم که بدون بودجه و امکانات کافی، نمی‌توان کاری پیش برد. از طرفی، اغلب ما تصویرگران، تجربه لازم برای انجام کارهای گروهی نداریم. بنابراین، شکل‌گیری این انجمن و در کنار هم قرار گرفتن اعضا به زمان زیادی نیاز داشت.»

وی که در اولین هیأت مدیره انجمن تصویرگران حضور داشته، معتقد است: «مهم‌ترین فعالیت یک انجمن پس از تأسیس، تثبیت آن انجمن است. ما هم ابتدا سعی کردیم مجموعه تصویرگران را به طور منسجم در انجمن گردآوریم و از خود آن‌ها برای کار در انجمن دعوت کنیم که این کار سختی بود. هیأت مدیره، کارهای دیگری هم به عهده داشت، اما من در دوره دوم، عضو هیأت مدیره نیستم و مثل سایر اعضا می‌توانم بسیاری از کارهایی را که دلم می‌خواهد انجام شود، به دوش هیأت مدیره جدید بیندازم! البته

مادی و معنوی آنان

(۲) فراهم آوردن مقدمات برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی تصویرگران
(۳) تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی، برای جذب مصوران جوان و بهره‌گیری از تجارب هنرمندان متقدم، به منظور توسعه و ارتقای سطح کیفی تصویرگری در ایران

(۴) تلاش در جهت فراهم آوردن امکانات رفاهی برای اعضا
(۵) جذب امکانات و فراهم آوردن مقدمات لازم برای برگزاری سمینارهای علمی و فرهنگی داخلی و بین‌المللی
(۶) انتشار آثار علمی، پژوهشی و تحقیقاتی به منظور اطلاع‌رسانی و تقویت بنیه علمی

(۷) ایجاد موزه آثار تصویرگران و کتابخانه تخصصی تصویرگری کتاب کودک و بانک اطلاعات در این زمینه

(۸) رسیدگی و پیگیری اختلالات مربوط به قراردادهای تصویرگران با ناشران و غیره

(۹) برای آن دسته از فعالیت‌های موضوع این اساسنامه که نیاز به اخذ مجوز جداگانه داشته باشد، مجوزهای لازم از مراجع ذی-صلاح مربوط اخذ خواهد شد.

شرایط عضویت:

به موجب اساسنامه انجمن تصویرگران کتاب کودک، هر تصویرگر با انتشار ۵ کتاب کودک یا ۱۵ تصویر کودکانه در مطبوعات با پرداخت ۳۰ هزار تومان حق عضویت، می‌تواند در این انجمن عضو شود.

تصویرگرانی که آثارشان در کاتالوگ نمایشگاه‌های معتبر براتیسلاوا، بولونیا، نوما و نمایشگاه دوسالانه ایران چاپ شده یا جوایز بین‌المللی کسب کرده باشند، حتی بدون انتشار کم‌تر از ۵ کتاب، می‌توانند عضو انجمن شوند.

در حال حاضر، انجمن تصویرگران کتاب کودک ۱۰۵ عضو دارد و

فیروزه گل محمدی:

در کتاب سال تصویرگری، آثار تصویرگران مختلف و سبک‌های کاری متفاوت آن‌ها را می‌بینیم. در واقع هرکس در این کتاب، صفحه خریده و کار خود را ارائه داده است. به همین دلیل، از ضعیف‌ترین تا قوی‌ترین کارها در این کتاب جمع‌آوری شده

شود.»

فریده شهبازی

فریده شهبازی، عملکرد دوسال گذشته انجمن را این طور بیان می‌کند: «در این دوسال بخش اعظم انرژی هیأت مدیره، برای تثبیت انجمن صرف شد. در این مدت به کارهای بسیاری فکر کردیم، ولی فرصت و امکان انجام آن‌ها را نداشتیم. حتی تا یک ماه پیش، امکانات مالی انجمن صفر بود.»

حافظ میرآفتابی:

هرکس براساس شناخت خود، می‌تواند برای بهبود شرایط انجمن پیشنهادهایی بدهد، اما این پیشنهادهای در صورتی که با شناخت همراه باشد، مفید خواهد بود

بنابراین، انتشار کارت تبریک، چاپ کتاب سال تصویرگری، انتشار دوشماره مجله رویش، برپایی نمایشگاه‌های ادواری و ... تنها با همت و کمک مالی اعضا و برخی از مؤسسات فرهنگی خصوصی، انجام شد.»

وی درباره وضعیت فعلی انجمن تصویرگران کتاب کودک می‌گوید: «الان موقعیت انجمن تثبیت شده. در حالی که تا چند وقت پیش، هر لحظه ممکن بود. مکان انجمن را هم از دست بدهیم. مهم‌ترین کارمان در این مدت، انتشار کتاب سال تصویرگران بود که با بودجه خصوصی منتشر شد؛ چون تصویرگران نه سرمایه‌دارند و نه ناشر هستند. بنابراین، حمایت مؤسسات فرهنگی خصوصی را جلب کردیم و بخشی از این امکانات مالی را برای برگزاری ششمین نمایشگاه تصویرگری در نظر گرفته‌ایم.»

این عضو هیأت مدیره، در ادامه به ترکیب اعضای انجمن اشاره می‌کند و می‌افزاید:

«از نظر روش کار، تصویرگران متفاوتی در انجمن حضور دارند، اما واقعیت این است که هر تصویرگر باید مصلحت و منافع خود را در عضویت انجمن ببیند تا جذب آن شود و به تدریج دریابد که می‌تواند از انجمن حمایت کند و مورد حمایت آن قرار گیرد. من آرزو می‌کنم که با در کنار هم قرار گرفتن تصویرگران، بتوانیم این حرفه را از حالت حرفه درجه دوم درآوریم. فکر می‌کنم انرژی این کار در همه اعضا به طور بالقوه وجود دارد و تنها باید خودشان را باورکنند، فعالیت‌شان را جدی بگیرند و وارد عمل شوند.»

شرایط آن‌ها را درک می‌کنم و می‌دانم که کار مشکلی در پیش دارند.» بنی‌اسدی، معیشت را مهم‌ترین مشکل هنرمند می‌داند و می‌افزاید: «برای هر هنرمند یا تصویرگر، مسئله اول، معیشت و بعد مطرح شدن کارها و فعالیت‌هایش است. اگر این دو مشکل برطرف شود، اعتماد به نفس هنرمند بیشتر می‌شود و جامعه نیز بهای بیشتری به او می‌دهد. به همین علت، باید ویژگی هر تصویرگر در انجمن شناخته شود؛ چون هر یک از هنرمندان ما در یک زمینه، فعال‌ترند. به طور مثال، برخی از آن‌ها، تجربیاتی درباره آموزش در دانشگاه، تصویرسازی کتاب‌های درسی، انجام پژوهش در زمینه تصویرگری و ... دارند که می‌توان از این تجربیات در انجمن استفاده کرد.»

بنی‌اسدی، بیمه تصویرگران، حمایت از آن‌ها در برابر ناشران، چاپ کتاب‌های پژوهشی، فعال شدن کمیته‌های انجمن، فراهم کردن امکان بازدید از نمایشگاه‌های بین‌المللی و به طور کلی مشخص شدن وضعیت حرفه تصویرگری، را مهم‌ترین مسئولیت انجمن می‌داند. وی هم‌چنین معتقد است: «کار تصویرگر کاملاً با وضعیت نشر کتاب در ارتباط است. اگر چرخه نشر خوب بچرخد، وضعیت تصویرگری تغییر خواهد کرد. من امیدوارم که در انجمن تصویرگران کتاب کودک، تصویرگران مورد حمایت قرار گیرند و حداقل سقف دستمزد برای شان تعیین شود تا باورکنند که وجودشان در حوزه نشر مؤثر است. البته در هیأت مدیره پیشین، برای تعرفه مالی و مشکلات مربوط به قراردادهای راه‌حلی‌هایی پیدا کردیم، ولی نمی‌دانم چرا این کار به نتیجه نرسید. طرح‌های دیگری هم داشتیم، ولی به علت همکاری نکردن اعضا، به پایان نرسید. بنابراین، اعضا باید در کارهای اجرایی انجمن نقش داشته باشند تا متوجه مشکلات هیأت مدیره شوند. آن‌ها باید راهکارهای شان را به هیأت مدیره پیشنهاد دهند. در این صورت، شاید توقعات اعضا از انجمن و هیأت مدیره آن کم‌تر

محمد علی بنی‌اسدی:

برای هر هنرمند یا تصویرگر، مسئله اول، معیشت و بعد مطرح شدن کارها و فعالیت‌هایش است. اگر این دو مشکل برطرف شود، اعتماد به نفس هنرمند بیشتر می‌شود و جامعه نیز بهای بیشتری به او می‌دهد. به همین علت، باید ویژگی هر تصویرگر در انجمن شناخته شود؛ چون هر یک از هنرمندان ما در یک زمینه، فعال‌ترند

آن که بیشتر با او در ارتباط باشند، از وی رومی گردانند و جور دیگری به او نگاه می‌کنند. در حالی که این یک افتخار برای کل جامعه است؛ البته اگر همه فکر کنند که با این جایزه، کل ایران مطرح شده است. از طرفی، برای شناختن هنر تصویرگری به جامعه هم به این یکپارچگی نیاز است. با شناسایی هنر به جامعه، می‌توان در عرصه بین‌المللی هم موفق تر بود و تأثیرات مثبت بیشتری داشت.»

این تصویرگر در یک جمع‌بندی کلی، درباره بهبود شرایط فعلی و آتی انجمن تصویرگران، بر نقش بسزای هر عضو تأکید می‌کند و معتقد است: «انجمن تصویرگران کتاب کودک، یعنی کل جامعه تصویرگران. این مجموعه تصویرگران، برای حفظ و تعمیق نتایج فعالیت‌های هیأت مدیره قبلی، باید تلاش کنند و بدانند که با نیروی جمعی، می‌توانند فضای بهتری برای مجموعه خود ایجاد کنند. بنابراین، لازم است با هدفی مشترک به این نکته فکر کنند که هر تصویرگر یا باید مورد تأیید تصویرگران دیگر باشد یا مورد تأیید جامعه. در هر حال، برای این تأیید هم به انجمن تصویرگران کتاب کودک نیاز دارد.»

حمیدرضا بیدقی

حمیدرضا بیدقی که مدتی به عنوان بازرس در انجمن تصویرگران کتاب کودک فعالیت داشته، معتقد است: «هیچ کدام از انجمن‌های فرهنگی و هنری، نمی‌توانند مستقل از دولت فعالیت کنند؛ چون هزینه انجمن‌ها زیاد و دستمزد اعضای آن‌ها کم است. بنابراین، دولت باید از انجمن‌ها حمایت کند و امکاناتی در اختیار تشکل‌ها قرار دهد. متأسفانه مسئولان دولتی ما، اصلاً به فکر حمایت از انجمن‌های فرهنگی نیستند.»

وی درباره وضعیت انجمن تصویرگران کتاب کودک می‌گوید: «ما

محمد مهدی طباطبایی:

در واقع انجمن در حد شرایط مالی خود، کارهای خوبی انجام داده است. البته از جمله کارهایی که باید هر چه زودتر به نتیجه برسد، برگزاری بی‌ینال تصویرگری است که به دلیل مشکلات مالی، به تعویق افتاده

عطیه بزرگ سهرابی:

انجمن تصویرگران

با وجود امکانات محدود، از نظر اطلاع‌رسانی درباره نمایشگاه‌ها، عملکرد خوبی داشته است. از طرفی انجمن تصویرگران کتاب کودک، توانسته تصویرگران را کنار هم گرد آورد

به هر حال ۵ نفر عضو هیأت مدیره، فقط به اندازه ۵ نفر انرژی دارند. به همین دلیل، برای فعال تر شدن کمیته‌های انجمن، کمک سایر اعضا لازم است.»

علیرضا گلدوزیان

علیرضا گلدوزیان با تأکید بر مستقل بودن انجمن تصویرگران کتاب کودک، درباره عملکرد آن می‌گوید: «انجمن متشکل از اعضا و اجزایی است که باید همه با هم کمک کنند تا اتفاق خوشایندی در انجمن بیفتد. در واقع اول باید حس مسئولیت‌پذیری در اعضا به وجود می‌آید و بعد انجمن شکل می‌گرفت.

به هر حال، همه تصویرگران نیازمند حمایت هستند. چه نهادی بهتر از انجمن تصویرگران می‌تواند از آن‌ها حمایت کند؟ اما با توجه به این - که انجمن نوپا و با مشکلات مالی روبه‌روست، هر یک از اعضای آن باید خود را در کارهای انجمن سهیم بدانند. هم‌چنین در نقد عملکرد انجمن، نباید فقط فعالیت هیأت مدیره را بررسی کرد.»

وی با بیان این نکته که انجمن تصویرگران، این حرفه را از گرافیک جدا کرده، می‌افزاید: «جدا شدن تصویرگری از گرافیک، توسط انجمن انجام شده و این اتفاق خوشایندی است. تصویرگران هم سعی کرده‌اند این حرفه، زیرمجموعه حرفه‌های دیگر قرار نگیرد. البته تداوم این اتفاق، نیازمند نیروی انسانی انجمن است و هیأت مدیره برای ادامه فعالیت‌های خود، به انرژی تصویرگران عضو نیاز دارد.»

گلدوزیان می‌افزاید: «جامعه از قهرمانان ورزشی بیشتر از هنرمندان استقبال می‌کند؛ چون ورزشکاران برای یک هدف حرکت می‌کنند و همیشه در کنار یکدیگرند.

متأسفانه چنین وحدتی بین هنرمندان وجود ندارد و اغلب کارهای آن‌ها پراکنده و فاقد انسجام گروهی است. به همین دلیل، وقتی یک هنرمند جایزه بین‌المللی کسب می‌کند، دیگران به جای

علیرضا گلدوزیان:

وقتی یک هنرمند جایزه بین‌المللی کسب می‌کند، دیگران به جای آن که بیشتر با او در ارتباط باشند، از وی رومی‌گردانند و جور دیگری به او نگاه می‌کنند. در حالی که این یک افتخار برای کل جامعه است

نوجوانان کمک بگیرد و مسائل دیگری از این قبیل. به هر حال همه ما امیدواریم که فعالیت‌های هیأت مدیره بعدی، چنین اختلاف نظرهایی را به دنبال نداشته باشد و انجمن بتواند با تخصصی تر شدن کارهایش، رضایت اعضا را جلب کند. از جمله در نمایشگاه تصویرگری امسال، با جدی‌تر گرفتن روند داوری، ملاک‌های بهتری برای داوری در نظر بگیرد.»

محمد مهدی طباطبایی

محمد مهدی طباطبایی، یکی از اعضای هیأت مدیره جدید و بازرس قبلی انجمن تصویرگران کتاب کودک، معتقد است که انجمن تاکنون برای رفع مسائل صنفی تصویرگران تلاش کرده است. وی می‌افزاید: «انجمن تصویرگران کتاب کودک، بدون داشتن امکانات مادی، دو سال کارت تبریک چاپ کرد و امسال هم برای اولین بار در ایران و با کمک اعضای انجمن، کتاب سال تصویرگران را به چاپ رساند. در واقع انجمن در حد شرایط مالی خود، کارهای خوبی انجام داده است. البته از جمله کارهایی که باید هر چه زودتر به نتیجه برسد، برگزاری بی‌ینال تصویرگری است که به دلیل مشکلات مالی، به تعویق افتاده. هم‌چنین از نظر صنفی باید تعرفه‌ای برای کار تصویرسازی در نظر گرفت. متأسفانه در این مدت، هنوز نتوانسته‌ایم حداقل دستمزد تصویرگران را تعیین کنیم. یکی دیگر از مشکلات تصویرگران این است که نمی‌دانند بعد از عقد قرار داد، با ناشر اثر متعلق به تصویرگر است یا ناشر؟ این هم از مواردی است که باید در دستور کار انجمن قرار گیرد.»

وی شروع هر حرکت در انجمن را منوط به برطرف شدن مشکلات مالی می‌داند و درباره آینده انجمن تصویرگران کتاب کودک می‌گوید: «باید کمیته آموزش، کمیته روابط بین‌الملل و... فعال تر شوند و اعضا در کارهای انجمن بیشتر حضور داشته باشند. از طرفی، حداقل کاری که اعضای انجمن می‌توانند انجام دهند، این است که با یکدیگر ارتباط فرهنگی برقرار کنند. اگر چنین اتفاقاتی در انجمن بیفتد، می‌توان به آینده انجمن امیدوار بود.»

هدی حدادی

هدی حدادی نیز با اشاره به سابقه کار ۲ ساله انجمن تصویرگران کتاب کودک، حیات هر انجمن را وابسته به حمایت‌های دولتی و غیر دولتی می‌داند و می‌گوید: «دو سال فرصت کمی نیست و می‌توان عملکرد انجمن را به نقد کشید. البته در نقد انجمن باید تمام وجوه و کم و کاستی‌های آن را در نظر گرفت. به نظر من، با توجه به همه موانع سر راه، انجمن تصویرگران کتاب کودک، یک انجمن امیدوارکننده‌ای است که در این دوره هیأت مدیره، تعدادی از تصویرگران جوان، کنار تصویرگران با تجربه قرار گرفته و ترکیب خوبی را تشکیل داده‌اند. بنابراین در شرایط فعلی می‌توان از هیأت مدیره انتظار داشت که به منافع جمعی فکر کند و کارهای هیأت مدیره قبل را ادامه دهد تا زحمات آن‌ها از بین نرود.»

حدادی انتظارات خود از انجمن را این گونه بیان می‌کند: «برنامه‌ریزی دقیق برای جذب تصویرگران و شرکت دادن آن‌ها در فعالیت‌های جمعی

همیشه از انجمن انتقاد می‌کنیم، ولی واقعیت این است که انجمن از سوی هیچ نهاد دولتی حمایت نمی‌شود. به همین دلیل است که زحمات هیأت مدیره، به نتیجه نمی‌رسد. هیأت مدیره انجمن می‌تواند با جلب حمایت‌های دولتی، امکاناتی مانند بیمه، وام و... برای اعضای خود فراهم کند و به جای تأکید بر مستقل بودن، فعالیت‌های دیگر خود را گسترش دهد. به طور مثال، در زمینه اطلاع‌رسانی نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها فعال تر شود و پیشنهادهای اعضا را برای بهتر شدن وضعیت خود جدی‌تر بگیرد. در غیر این صورت، یعنی بدون پشتیبانی دولت از کارهای هنری، چنین انجمن‌هایی پیشرفت نخواهند کرد؛ مگر آن‌که چند اسپانسر از انجمن حمایت کنند. اتفاقی که در چاپ کتاب سال تصویرگران هم افتاد و هزینه چاپ آن توسط اعضای انجمن و مؤسسات فرهنگی خصوصی تأمین شد.»

عطیه بزرگ سهرابی

عطیه بزرگ سهرابی نیز عملکرد انجمن تصویرگران را با توجه به امکانات آن می‌سنجد و معتقد است: «انجمن تصویرگران با وجود امکانات محدود، از نظر اطلاع‌رسانی درباره نمایشگاه‌ها، عملکرد خوبی داشته است. از طرفی انجمن تصویرگران کتاب کودک، توانسته تصویرگران را کنار هم گرد آورد. اگر این انجمن از بین نرود، می‌تواند از اعضای خود برای کارهای فرهنگی، برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی، پیگیری جشنواره‌های خارجی و... استفاده کند و مسابقات تصویرگری و جلسات منظم نقد و بررسی آثار تصویرگران را در برنامه کاری خود قرار دهد.»

وی در ادامه به مقایسه امکانات انجمن تصویرگران کتاب کودک و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران می‌پردازد و درباره فعالیت هیأت مدیره سابق انجمن تصویرگران می‌گوید: «در دوره قبل، عده‌ای از اعضا نسبت به کارهای هیأت مدیره اعتراض داشتند. به طور مثال عده‌ای معتقدند که هیأت مدیره انجمن باید خودش آثار اعضا را برای جشنواره‌ها و نمایشگاه‌ها انتخاب کند و لازم نیست برای این کار، از کانون پرورش فکری کودکان و

هدی حدادی:

**تعداد تصویرگرانی که از نظر حقوقی
دچار مشکل هستند کم نیست
و انجمن باید بتواند با کمک
وکلا کارآمد، حقوق تصویرگران را
به آن‌ها آموزش دهد و در جهت
اعاده حق آن‌ها گام بردارد**

انجمن و این که شرایطی فراهم شود تا اعضا علاوه بر کارهای فردی خود، در گروه و انجمن هم حضور داشته باشند. هم چنین تسریع در ایجاد کمیته حقوقی که انجمن را به محلی برای حل مشکلات تصویرگران با ناشران تبدیل کند. تعداد تصویرگرانی که از نظر حقوقی دچار مشکل هستند کم نیست و انجمن باید بتواند با کمک وکلا کارآمد، حقوق تصویرگران را به آن‌ها آموزش دهد و در جهت اعاده حق آن‌ها گام بردارد. برای مثال، یکی از مشکلات تصویرگران این است که آیا اصل اثر متعلق به ناشر است یا تصویرگر؟ این در حالی است که در هیچ کشور دیگری، اصل اثر به ناشر تعلق نمی‌گیرد. البته تصویرگر حق انتشار آن را در جای دیگر ندارد، ولی می‌تواند اصل تصویر خود را در اختیار داشته باشد. انجمن باید این مسئله و مسائلی از این قبیل را مورد توجه قرار دهد.»

فیروزه گل محمدی

فیروزه گل محمدی، درباره انتظارات خود از انجمن می‌گوید: «ما انتظارات بلند مدت و کوتاه مدت زیادی از انجمن داریم. در وهله اول، می‌خواهیم با گردآمدن تصویرگران در انجمن به مهم‌ترین هدفمان که برگزاری بی‌ینال دوسالانه تصویرگری است، برسیم. این بی-ینال، مسائل دیگری هم به دنبال خواهد داشت؛ از جمله رقابت تصویرگران، برگزاری سمینارها، ارتباط تصویرگران با نویسندگان، شاعران و ناشران و... اگر این نمایشگاه دوسالانه برگزار شود، رقابت بین تصویرگران هم بیشتر می‌شود و تصویرگران، کارهای بازاری و کم ارزش انجام نمی‌دهند.»

وی می‌افزاید: «برگزاری نمایشگاه دوسالانه تصویرگری در ایران، ما را در ارتباط با تصویرگری دنیا قرار می‌دهد. این اتفاق، چاپ کتاب‌های تصویرگران خارجی در ایران و برعکس را به دنبال خواهد شد. بنابراین، یکی از مهم‌ترین کارهای انجمن تصویرگران کتاب کودک،

برگزاری نمایشگاه تصویرگری است.»

گل محمدی، همچنین معتقد است: «در کتاب سال تصویرگری، آثار تصویرگران مختلف و سبک‌های کاری متفاوت آن‌ها را می‌بینیم. در واقع هرکس در این کتاب، صفحه خریده و کار خود را ارائه داده است. به همین دلیل، از ضعیف‌ترین تا قوی‌ترین کارها در این کتاب جمع‌آوری شده. شاید بهتر باشد در کتاب‌های بعدی، معیارهای بهتری در نظر گرفته شود تا تصویرگران خودشان را به آن معیارها نزدیک کنند. از طرفی در انتشار کتاب و سایر فعالیت‌ها، باید هدف انجمن، جذب حمایت‌های غیردولتی و مؤسسات خصوصی باشد تا بتواند استقلال خود را حفظ کند.»

حافظ میرآفتابی

حافظ میرآفتابی، در توصیف انجمن تصویرگران کتاب کودک می‌گوید: «قطره دریاست، اگر با دریاست / ورنه او قطره و دریا دریاست.» انجمن‌های هنری، امکانی برای دریا شدن قطره‌ها هستند. اگر این دریاها به وجود آیند، قطره‌های جدید هم به وجود خواهند آمد. به همین دلیل، انجمن مکان مناسبی برای تمرین دریا شدن است. از طرفی، نباید فراموش کرد که حرکت سیال دریا در یک کویبر داغ، بسیار مشکل است.

بنابراین، شکل‌گیری انجمن تصویرگران کتاب کودک، ایجاد آرزوهای بزرگ است. زندگی ما فکر ماست و ما در انجمن یاد می‌گیریم که چگونه با هم فکر کنیم و زندگی تجسمی جدیدی را براساس درک آرزوها و رویاهای مان به وجود آوریم.»
میرآفتابی ادامه می‌دهد: «هرکس براساس شناخت خود، می‌تواند برای بهبود شرایط انجمن پیشنهادهایی بدهد، اما این پیشنهادهای در صورتی که باشناخت همراه باشد، مفید خواهد بود. به همین دلیل، افرادی که بیشتر در جریان کارهای اداری و اجرایی انجمن هستند و مشکلات انجمن را می‌شناسند، می‌تواند راهکارهای اجرایی تری ارائه دهند.»

حمیدرضا بیدقی:

**ما همیشه از انجمن انتقاد می‌کنیم،
ولی واقعیت این است که انجمن از سوی
هیچ نهاد دولتی حمایت نمی‌شود.
به همین دلیل است که زحمات هیأت مدیره،
به نتیجه نمی‌رسد. هیأت مدیره انجمن
می‌تواند با جلب حمایت‌های دولتی، امکاناتی مانند
بیمه، وام و... برای اعضای خود فراهم کند**